

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 38/23

V Lucemburku dne 1. března 2023

Rozsudky Tribunálu ve věci T-480/20 a T-540/20 | Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics a Jushi Egypt for Fiberglass Industry v. Komise

Subvence poskytnutá Čínou může být přičtena Egyptu jakožto zemi původu či vývozu výrobku dotčeného vyrovnávacími opatřeními

Společnostem usazeným v Egyptě v zóně čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu, ale subvencovaným Čínou mohou být uložena vyrovnávací cla

V návaznosti na podnět podaný dne 1. dubna 2019 přijala Evropská komise prováděcí nařízení 2020/776, kterým se ukládají konečná vyrovnávací cla na dovoz některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken (dále jen „textilie ze skleněných vláken“) pocházejících z Číny a Egypta¹.

Po druhém podnětu podaném dne 24. dubna 2019 Komise kromě toho přijala prováděcí nařízení 2020/870, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo a s konečnou platností vybírá prozatímní vyrovnávací clo uložené na dovoz výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Egypta, a kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na evidovaný dovoz uvedených výrobků z nekonečných skleněných vláken². Nekonečná skleněná vlákna jsou hlavní surovinou používanou k výrobě textilie ze skleněných vláken.

Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (dále jen „Hengshi“) a Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (dále jen „Jushi“), dvě společnosti založené podle egyptských právních předpisů, jejichž akcionáři jsou čínské subjekty, vyrábějí a vyvážejí textilie ze skleněných vláken do Evropské unie. Společnost Jushi kromě toho vyrábí a vyváží do Unie výrobky z nekonečných skleněných vláken. Tyto dvě společnosti jsou usazeny v Egyptě v zóně čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce (dále jen „zóna SETC“), která byla založena společně Egyptem a Čínou v souladu s jejich příslušnými vnitrostátními strategiemi, a sice s plánem rozvoje koridoru Suezského průplavu pro Egypt a iniciativou „Jeden pás, jedna cesta“ pro Čínu. Tato posledně uvedená iniciativa umožňuje čínské vládě poskytovat čínským podnikům usazeným v zóně SETC určité výhody, zejména finanční podpory.

Vzhledem k tomu, že se společnosti Hengshi a Jushi domnívaly, že byly poškozeny vyrovnávacími cly zavedenými Komisí, podaly k Tribunálu žalobu na neplatnost prováděcího nařízení 2020/776. Společnost Jushi se kromě toho domáhala v samostatné žalobě zrušení prováděcího nařízení 2020/870.

Zamítnutím těchto žalob Tribunál upřesnil podmínky, za kterých Komise může přičíst vládě země původu nebo

¹ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/776 ze dne 12. června 2020, kterým se ukládají konečná vyrovnávací cla na dovoz některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Egypta a jímž se mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/492, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Egypta (Úř. věst. 2020, L 189, s. 1).

² Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/870 ze dne 24. června 2020, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo a s konečnou platností vybírá prozatímní vyrovnávací clo uložené na dovoz výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Egypta, a jímž se ukládá konečné vyrovnávací clo na evidovaný dovoz výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Egypta (Úř. věst. 2020, L 201, s. 10).

vývozu výrobku subvence udělené vládou jiné země za účelem uložení vyrovnávacího cla na dovoz dotčeného výrobku do Unie na základě základního antisubvenčního nařízení³.

Závěry Tribunálu

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolávaly mimo jiné žalobního důvodu vycházejícího z porušení čl. 3 bodu 1 písm. a) základního antisubvenčního nařízení, podle kterého se má za to, že byla subvence poskytnuta, pokud některá vláda v zemi původu nebo vývozu poskytla finanční příspěvek. V tomto ohledu žalobkyně konkrétněji zpochybňovaly argumentaci Komise v prováděcích nařízeních, která spočívala v tom, že egyptské vládě byly přičteny finanční příspěvky poskytnuté podnikům usazeným v zóně SETC čínskými veřejnoprávními subjekty.

Tribunál nejprve odmítl výtku žalobkyň vycházející z nesprávného právního posouzení, kterého se Komise dopustila při výkladu pojmu „vláda“ země původu nebo vývozu ve smyslu čl. 3 bodu 1 písm. a) základního antisubvenčního nařízení.

Pokud jde o tento pojem „vláda“, Tribunál uvedl, že čl. 2 písm. b) základního antisubvenčního nařízení se omezuje na jeho vymezení tak, že zahrnuje veřejnoprávní subjekty země původu nebo vývozu. Z tohoto ustanovení však nevyplývá, že finanční příspěvek nemůže být přičten vládě země původu nebo vývozu dotčeného výrobku na základě konkrétních dostupných důkazů. Mimo jiné skutečnost, že toto nařízení vyžaduje, aby byl finanční příspěvek poskytnut z veřejných zdrojů „na území některé země“⁴, neznamená, že tento příspěvek musí pocházet přímo od vlády země původu nebo vývozu.

Základní antisubvenční nařízení tak nevylučuje, aby mohl být finanční příspěvek poskytnutý podnikům usazeným v Egyptě čínskými veřejnoprávními subjekty, a nikoliv přímo egyptskou vládou, přičítán posledně uvedené jakožto vládě země původu nebo vývozu.

Tento závěr je o to relevantnější ve zvláštním kontextu zóny SETC, která umožňuje čínským veřejným orgánům poskytnout přímo všechny výhody spojené s iniciativou „Jeden pás, jedna cesta“ čínským podnikům usazeným v této zóně. Za těchto podmínek nelze připustit, aby byla ekonomická a právní konstrukce takového rozsahu, jako je rozsah zóny SETC vyňata ze základního antisubvenčního nařízení.

Dále Tribunál odmítl argumentaci žalobkyň, podle níž je výklad čl. 3 bodu 1 písm. a) základního antisubvenčního nařízení Komisí v rozporu s čl. 10 odst. 7 a čl. 13 odst. 1 téhož nařízení.

V tomto ohledu Tribunál uvedl, že čl. 10 odst. 7 základního antisubvenčního nařízení, který Komisi ukládá, aby na základě stížnosti vyzvala dotýcnou zemi původu nebo vývozu k zahájení konzultací za účelem vyjasnění situace, nevylučuje, aby vláda uvedená země mohla být konzultována ohledně finančních příspěvků, které jí jsou přičitatelné. V projednávaném případě přitom ze spisu vyplývá, že Komise vyzvala egyptskou vládu, aby zahájila konzultace ohledně takových otázek, jako jsou zvýhodněné úvěry poskytnuté čínskými subjekty.

Pokud jde o čl. 13 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení, který umožňuje zejména zemi původu nebo vývozu zrušit nebo omezit subvenci nebo přijmout jiná opatření týkající se jejích účinků, taková možnost zůstává platná v případech, kdy finanční příspěvek může být přičten vládě uvedené země. Egyptská vláda měla tak možnost ukončit úzkou spolupráci s čínskou vládou, pokud jde o finanční příspěvky, nebo navrhnout opatření směřující k omezení účinků dotčených subvencí.

Z toho vyplývá, že ani čl. 3 bod 1 písm. a) základního antisubvenčního nařízení, ani obecná systematika tohoto nařízení nevylučují, aby finanční příspěvek poskytnutý čínskou vládou mohl být přičten egyptské vládě jakožto vládě země původu nebo vývozu v takovém případě, jako je případ dotčený v projednávané věci.

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 55).

⁴ Základní antisubvenční nařízení, bod 5 odůvodnění.

Nakonec na rozdíl od toho, co tvrdila žalobkyně, je tento závěr podpořen zejména ustanoveními článku 1 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních⁵, v jehož světle je třeba vykládat základní antisubvenční nařízení.

Článek 1 odst. 1 písm. a) bod 1) uvedené dohody, jenž je proveden článkem 3 základního antisubvenčního nařízení, definuje subvenci jako finanční příspěvek vlády nebo veřejně právní instituce na území „člena“ WTO. Tato formulace tedy nevylučuje možnost, že finanční příspěvek poskytnutý třetí zemí může být přičten zemi původu nebo vývozu, pokud stačí, aby finanční příspěvek vlády nebo veřejně právní instituce byl na území „člena“ WTO.

Ve světle těchto úvah Tribunál dospěl k závěru, že Komise správně vyložila čl. 3 bod 1 písm. a) základního antisubvenčního nařízení a zamítl žalobní důvod vznesený žalobkyněmi. Tribunál rovněž zamítl ostatní žalobní důvody uplatněné žalobkyněmi v obou žalobách, a proto je zamítl v plném rozsahu.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců a deseti dnů od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

Úplné znění rozsudků ([T-480/20](#) a [T-540/20](#)) se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Zůstaňte ve spojení!

⁵ Dohoda o subvencích a vyrovnávacích opatřeních (Úř. věst. 1994, L 336, s. 156; Zvl. vyd. 11/21, s. 243), obsažená v příloze 1A Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 3; Zvl. vyd. 11/21, s. 82), podepsaná v Marrakeši dne 15. dubna 1994.